

AANDENKEN AAN

DE HEER

Valère ADRIANSSENS

weduwnaar van Mevrouw Julienne BEKÉ

geboren te Sint-Maria-Lierde
op 16 december 1919

en onverwacht thuis overleden
op 13 april 1996,

begeleid door de gebeden uit de
dodenliturgie van de H.kerk.

Valère was pas terug uit de kliniek. Terug op kracht? Zijn hart was zwak geworden. Hij leed aan zijn verdriet. Hij had het laatste jaar heel wat verloren. "Alles", zeggen Christine en Rosine "mama en zijn ogen". Hij die zo graag boeken las en zo graag de natuur bewonderde in haar lentegroei. Hij die zo bezorgd was om zijn gezin. Dan komt de tijd van kwijt-raken en van verliezen, van afscheid moeten nemen van je vrouw en van je ogen, voor-good. Wie kan de pijn voelen die jij dan voelt? De pijn van veel tranen in het donker, heel alleen, van niet meer weten wat je moet?

Wat is de troost in het droevigste jaar van je leven? Dit heeft Valère getroost: de dagelijks nabijheid van zijn twee dochters in de buurt.

De liefste zorg en de afhankelijkheid van Sonja en Kris die de laatste maanden bij hem woonden, de genegenheid van Jürgen en Kistof. Valère stierf niet van eenzaamheid. Hij voelde zich wel als een vogel met één vleugel en zonder kracht. Hij wist zich uitgeput op de bodem van het hart. Zo is hij gestorven. Het hart dat niet meer kon en stil bleef staan. Plots, 's anderendaags na zijn terugkeer uit de kliniek.

Bijna zevenenzeventig. Hij wou sterven maar heel zacht. Hij zei het kwetsbaar, bedroefd, met zijn bijna blinde ogen van verdriet. Hij zei het zacht, vol van tederheid. Hij gaf zijn geest, maar was zichzelf niet kwijt. Valère was een vevandig man. Had hij het uit de boeken geleerd? Of van de natuur? Of vroeger op het bureel? Of door zijn omgang met de mensen. Of vindt een mens de waarheid voorbij zijn eigen tranen?

Ik kan jouw pijn niet voelen en jij niet die van mij. Zeggen dat alles goed gaat, wie durft? De dood als einde is hiervoor veel te triest. Misschien kan je met tranen in je ogen heel ver komen. Hoe ver?

De families :

ADRIANSSENS - BEKÉ
DE TEMMERMAN - LEEMAN
danken U voor uw gebed en
medeleven.

Namis op zondag 5 mei 1996 om 11 uur.

Rouwl. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel